

Ромуловата смърть, и никой историкъ не исповѣдва за вѣроятността, освѣнъ гдѣто се знае за горѣспоменатата дата; понеже до врѣмето на Плутарха Римлянитѣ извършвали на сѣщия него день разни обичаи, подобно на тогавашното събитие. Никакъ обаче, не е чудно защо начинътъ да не се узнае, защото не се узналъ и начинътъ за смъртъта на Африканския Скипионъ, който слѣдъ като вечераль у дома си извѣднѣжъ издхналь; за това нито се доказало какъ станж, нито пакъ хората могле да се удостовѣратъ. По тѣзи причина едни приказвале, че Скипионъ естественно като билъ често боленъ, за туй и внезапно умрель, други, че самъ се утровиль, а други пакъ, че враговетѣ му като го нападнали прѣзъ ношъта, тутакси го удавили. Обаче, Скипионъ поне лежалъ мъртъвъ прѣдъ очитѣ на хората, и всякой тогазъ, като гледалъ на тѣлото му, можель или да се сумнявалъ или да подразумѣвалъ какво се случило съ него. Ромулъ напротивъ умрель съ внезапна смърть, тѣй щото нито мъртвото му тѣло можало да се намери, нито пакъ дрѣхитѣ му. За това едни си прѣдполагале, че съвѣтницитѣ въстанале противъ него вътрѣ въ Храмътъ на Вулкана, и го умъртвили, послѣ си разделиле тѣлото му, и всякой излѣзель отъ тамъ носящъ по една часть отъ мъртвото му тѣло. Други мислиле, че Ромулъ не исчезналь отъ Храмътъ на Вулкана, нито само при присѣдствнето на Съвѣтницитѣ, но случило се, щото единъ день да прѣдсѣдателствува на едно народно съвѣщание вънъ отъ града, т. е. до нарицаемото *Козиното блато*, и въ туй врѣме внезапно станале чудесни и чудновати фе-